

முதல் இதழ்: அக்டோபர் 1924

ஹரிஸம்மய தீவாகரம்

தொகுதி 2.

VOL. 2.

தேவதன்

வருஷம்

ஆம்

பகுதி 7.

No. 7.

1925.

JULY

&

AUGUST

“கனக்குவனையில்லாதான் ஈரன் சேர்ந்தார்க்கல்லான்
மனக்கவலைமாற்றலரிது” — தேய்வப்புலவர்.

பொருளடக்கம்.

1. முனைப்புகையர்:- மு. உ. ப. வே. ... 145
T. N. அப்பனைப்பங்கார் ஸ்வாமி
2. முனைவண்ணவர்களின் மு. உ. வே. வேங்கடா ... 149
பெருமை:- சார்ய ஸ்வாமி.
3. சுவரணைந்தரயம்:- ... 153
4. சுவரணைந்தரயம்:- ... 157
5. முனைவண்ணவருத்தவதிவாகரம்:- மு. ம. த. பா. ... 162
ஹம்ஸேத்தி திருமாவிருஞ்சோலை ஜயர்
ஸ்வாமி. ... 168
6. மதிப்புரை:- ... 41
7. இராமாயணத் திருப்புகழ்:- ... 41

பண்டித. ஆ. அரங்கராமா நுஜன்-பத்திராதிபன்.

வருஷம் ஒன்றிற்கு ரூ. 2. [தனிப்பிரதி அனு 4.
சி. பி. சார்ஜ் பிரத்திபேகம், அக்கரை தேசங்களுக்கு 2-8-0
மதுரை, தெற்குமாரட்டுத் தெரு,
ஹரிஸம்மய தீவாகரம் பிரஸிஸ், பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

ஸ்ரீ:
கூடல்மான்மியம்.

இது, வையை க்ருதமாலா என்ற இரண்டு கடவுள் மாந்தி
டபதும், சங்கம்விளங்கப்பெற்றதும், திருப்பல்லாண்டு விளைந்த
முமாகிய மதுரைப்பதியின் பெருமை எல்லாம் செவ்வையாய்
பெற்றுரைக்கும் ஓர் அரியநூலாம். இது, ப்ருஹ்மாண்ட பரா
ணத்தை முதல்நூலாகக்கொண்டு விளங்கிய பழமைபான தமிழ்க்
காவ்யத்தினின் அம் வசனரூபமாக எழுதப்பெற்றது; படிப்பவர்
களுக்கு இன்பத்தை விளைவிப்பது. இதில் அரிய பலவிஷயங்கள்
அடங்கியிருக்கின்றன. ஆதலால் யாவரும் போற்றத்தக்கதே. விரும்பு
கின்றவர்கள் நமது ஹரிஸமயதிவாகரம் ஆபீஸுக்கு எழுதிப்
பெற்றுக்கொள்க.

இதன்விலை அணு 6

கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின்

14-ம் ஆண்டுவிழா.

இச்சங்கத்துப் பதினான்காம் ஆண்டுவிழா, நானிது குரோதன
யிப்பதி, அ, கூ ஆம் நாட்கள் (24, 25—10—25) சனி ஞாயிறுகளில்,
மகிபாலன்பட்டி 'பண்டிதமணி' திரு. மு. கதிரேசச்சேட்டியாரவர்கள்
தலைமையில் நிகழும். விரிவுரையியற்ற மனமுயந்திருக்கும் திரு.
வாளர்கள் (இதுகாறும்) சென்னை, மணி திருநாவுக்கரசுமுதலியா
ரவர்கள்; சலகண்டபுரம், அ. வரதநஞ்சையபிள்ளையவர்கள்; லால்
குடி, அ. சரவணமுதலியாரவர்கள்; மதுரை ஆ. சார்மேகக்கோன்
அவர்கள்.

திருநாரையூர்,

முத்துக்குமரசாமி பிள்ளை,

அமைச்சர்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநம:

ஹரிஸமய திவாகரம்.

தொகுதி 2. குரோதனஸ் ஆடிமீ பகுதி எ.
VOL. 2. JULY & AUGUST 1925. No. 7.

முனையதரையர்.

சோழநாட்டில் திருக்கண்ணபுரத்திலே, முன்னூளில் முனையத
ரையரென்பா ரொருவர் திருமால் பக்தியிற் சிறந்து விளங்கினார்.
அவர் அக்காலத்தில் அரசாட்சிசெய்த சோழ ராஜாவினால் அபிமா
னிக்கப்பட்டு அவனுடைய தண்டத்தலைவராரும் உத்யோக பதவி
யில் அமர்ந்திருந்தார். இருபது நாட்கள் அவருடைய அதிகார வரம்
புக்கு உட்பட்டனவாயின. அவ்வவ் விடத்திற் சென்று ஆணை
செலுத்திச் சிற்றரசர்களிட்ட திறைப்பொருள்களைக் கொண்டு தம்
வேந்தனிடம் சேர்ப்பிப்பதே அவருடைய கடமையாயிருந்தது,

அக்காலத்து அவரைப் பெரிதும் பேபணி யொழுகியவளாய
காதற்கணிகை யொருத்தி யுண்டு. அவளிடம் அவர் மிகுந்த அன்பு
செலுத்தி வந்தார். ஆனாலும் அதனால் அவருக்குத் திருமாலினிடம்
உள்ள பக்தி சிறிதும் குறைந்திலது. திருக்கண்ணபுரத்திலேயே
அவர் தமக்காக ஓர் அழகிய திருமாலிகை அமைத்துக்கொண்டார்.
அத் திருப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள சுவரிராஜப் பெருமானுக்கு
ஸகலவிதமான கைங்கர்யங்களும் செய்வதே தமக்குப் பெருவாழ்
வாக மதித்தனர்.

அவ்வாறு திகழ்ந்துவருகையில் நாட்டில் கொடிய பஞ்சமுண்டா
யிற்று. உயிர்கள் யாவும் பசிப்பிணிபால் வருந்தி மெலிந்தன.
முனைபதரைபர் மேற்கொண்ட கைங்கர்யமும் முட்ப்பாடுற்றது.

ஸ்ரீ:
கூடல்மான்மிடம்.

இது, வையை க்ருதமாலா என்ற இரண்டு கடவுள் மார்தி
படபதும், சங்கம்விளங்கப்பெற்றதும், திருப்பல்லாண்டு விளைந்த
முமாகிய மதுரைப்பதியின் பெருமை எல்லாம் செவ்வையாய்
பெத்துரைக்கும் ஓர் அரியநூலாம். இது, ப்ருத்தாண்ட பரா
ணத்தை முதல்நூலாகக்கொண்டு விளங்கிய பழையமான தமிழ்க்
காவியத்தினின்றும் வசனரூபமாக எழுதப்பெற்றது; படிப்பவர்
களுக்கு இன்பத்தை விளைவிப்பது. இதில் அரிய பலவிஷயங்கள்
அடங்கியிருக்கின்றன. ஆதலால் யாவரும் போற்றத்தக்கதே. விரும்பு
கின்றவர்கள் நமது ஹரிஸமயதிவாகரம் ஆபீஸுக்கு எழுதிப்
பெற்றுக்கொள்க.

இதன்விலை அணு 6

கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின்
14-ம் ஆண்டுவிழா.

இச்சங்கத்துப் பதினான்காம் ஆண்டுவிழா, நாளித் குரோதன
யிப்பரி, அ, ௧ ஆம் நாட்கள் (24, 25—10—25) சனி ஞாயிறுகளில்,
மகிபாலன்பட்டி 'பண்டிதமணி' திரு. மு. கதிரேசச்செட்டியாரவர்கள்
தலைமையில் நிகழும். விரிவுரைப்பற்ற மனமுயர்த்திருக்கும் திரு.
வாணர்கள் (இதுகாறும்) சென்னை, மணி திருநாவுக்கரசுமுதலியா
ரவர்கள்; சலகண்டபுரம், அ. வரதஞ்சையப்பிள்ளையவர்கள்; லால்
குடி, அ. சரவணமுதலியாரவர்கள்; மதுரை ஆ. சக்ரமேகக்கோன்
அவர்கள்.

திருநாரையூர்.
முத்துக்குமரசாமி பிள்ளை,
அமைச்சர்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதேதாமா நஜாயநம:

ஹரிஸமய திவாகரம்.

தொகுதி ௨. குரோதனஞ் ஆடிமீ பகுதி எ.
VOL. 2. JULY & AUGUST 1925. No. 7.

முனையதரையர்.

சோழநாட்டில் திருக்கண்ணபுரத்திலே, முன்னுளில் முனையத
ரையசொன்பா சொருவர் திருமால் பக்தியிற் சிறந்து விளங்கினார்.
அவர் அக்காலத்தில் அரசாட்சிசெய்த சோழ ராஜானினால் அபிமா
னிக்கப்பட்டு அவனுடைய தண்டத்தலைவராரும் உத்யோக பதவி
யில் அமர்ந்திருந்தார். இருபது நாட்கள் அவருடைய அதிகார வரம்
புக்கு உட்பட்டனவாயின. அவ்வல் விடத்திற் சென்று ஆணை
செலுத்திச் சிற்றரசர்களிடம் நிறைப்பொருள்னைக் கொண்டு தம்
வேந்தனிடம் சேர்ப்பிப்பதே அவருடைய கடமையாயிருந்தது,

அக்காலத்து அவரைப் பெரிதும் பேணி யொழுகியவளாய்
காதற்கணிகை பொருத்தி யுண்டு. அவனிடம் அவர் மிகுந்த அன்பு
செலுத்தி வந்தார். ஆனாலும் அதனால் அவருக்குத் திருமாலினிடம்
உள்ள பக்தி சிறிதும் குறைந்திலது. திருக்கண்ணபுரத்திலேயே
அவர் தமக்காக ஓர் அழகிய திருமாலிகை அமைத்துக்கொண்டார்.
அத் திருப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள சவரிராஜப் பெருமானுக்கு
ஸகலவிதமான கைங்கர்பங்களும் செய்வதே தமக்குப் பெருவாழ்
வாக மதித்தனர்.

அவ்வாறு திகழ்ந்துவருகையில் நாட்டில் கொடிய பஞ்சமுண்டா
யிற்று. உயிர்கள் யாவும் பசிப்பிணிபால் வருந்தி மெலிந்தன.
முனையதரையர் மேற்கொண்ட கைங்கர்பமும் முட்டுப்பாடுற்றது.

அதனால் அவர் 'எம்பெருமானும் அவனது அம்சபூதருமான இவ்வான்மகோடிகளும் வருந்துவதே' என்று மிகவும் தளர்ச்சி யடைந்தார். அரசனுக்குத் தாம் செலுத்தவேண்டிய திறைப்பொருள்கள் யாவற்றையும் ஆலோசனையின்றித் தானங்களிலும் பூஜைகளிலும் செலவிட்டார்.

அவ்வாறு பொருள்முழுது மழிந்து அவர் வறியரானபிறகு தேசத்தில் கூடாமமும் ஒருவாறு தவிர்ந்தது. ஆனால் திறைப்பொருள் தன் தனக்கு உரியகாலங்களில் கிடைக்கப்பெறுமை கண்டு, சோழன் முனையர்மீது மிகவும் முனிவுகொண்டவனானான். 'இறைப்பொருளைக் கொள்ளுகொண்ட முனையனை இரக்கமின்றிச் சிறைப்படுத்துங்கள்' என்று அவன் தன் ஏவலாளருக்குக் கட்டளையிட்டான். அவ்வண்ணமே அவர்களும் திருமாலடியவருக்குப் பற்பல தீமைகளிழைத்து அவரைச் சிறையிட்டுச் சென்றனர்.

ஆனால் முனையதரையரோ தமக்கு எத்தகைய பெருந்துன்பம் நேரிடும் எம்பெருமானையே உற்ற துணையாகப் பற்றியிருந்தார். காதற்கணிகையாகிய அவருடைய தேவியும் உணவு முதலாயின உட்கொள்ளாதவின்றி ஆங்குள்ளதொரு வாஷீரில் நின்று, 'எம்பெருமானே! இன்னும் நீந்து நாட்களில் என் காதலனை அடையாவிடின் எரியினில் முழுகி யான் இன்னுயிர் துறப்பேன்' என்று அரற்றிய வண்ணமாகவே இருந்தாள்.

இஃதிங்ஙனமாக, பிறர்துயர் பொறுத பேரருளாளனான சுவரீப் பெருமாள் அவ்விடரினை நீக்கத் திருவுள்ளம் பற்றினார். அதனால் ஒரு பாகவதனைப்போல வேஷந்தரித்து அவர் சோழராஜாவினுடைய சனவிடைத் தோன்றினார். 'யான் கண்ணபுரத்தான்; என் அடியவற் குற்ற ஆரிடர் களைவான்வேண்டி உன்னிடம் வந்தேன்; நீ உடனே முனையதரையனைச் சிறையினின்றும் விடுவிப்பாயாக': என்று அவர் அவனுக்குச் கூறிவிட்டுச் சென்றார். அரசன் விழித்தெழுந்து பெரிதும் அதிசயமுற்றவனானான். சிறிதும் தாமதமின்றித் திருக்கண்ணபுரத்தை யடைந்தான். அங்கு முனையதரையரைச் சிறைவீடுசெய்து, 'தேவரீராலேயே அடியேனுக்கு எம்பெருமான் ஸேவை ஸாதித்தார்' என்று அவர் திருவடிகளில் தெண்டனிட்டு மிகவும் புகழ்ந்து கொண்டாடினான். முனையரும் விரைந்துசென்று, தம் தேவியாரைத் தீப்பாயுமுன்னரே கண்டுகொண்டார். இருவரும் ஆனந்த பரவசமாயி

னர். அதன்பின்பு அவர்கள் 'எம்பெருமான் திருவருள் இருந்தவாறென்னே': என்று அவனை ஏத்தியவண்ணமாகவே தம் திருமாஸிகைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தனர்.

அங்கு முனையதரையர்தேவி அவருக்குப் பாலரிசி, பயறு, சர்க்கரை இவை கலந்து அட்டபொங்கலமுதினைப் போனகமாகப் படைத்தாள். அதற்குமுன் நெடுநாளாகப் பசியினால் வருந்திக் களைத்திருந்தமையால், அவ் வடிசில் அவருக்கு அமிர்தமயமாகத் தோன்றியது. அதனால் அவர், 'இத்தகைய நல்லுணவு எம்பெருமானுக்கே உரியது' என்று சொல்லி, நிறைந்த ஆர்வத்துடன் மானஸமாக அதனைப் பெருமானுக்கு ஆராதனைபுரிந்து பின்னர் உட்கொள்ளுவாராயினர். அது நிற்க,

மறுநாட்சாலையில் திருக்கண்ணபுரத்துத் திருமால் கோவிலில் அர்ச்சகர்கள் வழக்கப்படி உள்ளே புகுந்து பார்த்தவளவிலே, எம்பெருமானுடைய திருமேனியில் பொங்கலமுதின் நெய் வடிந்தொழுகிய அடையாளங்கண்டு திடுக்கிட்டார்கள். 'யாது விபரீதம் விளைந்ததோ' என்று யாவரும் உண்மையறியாது கலங்கினர். பின்னர்த் தீர விசாரித்து நிகழ்ந்தன யாவுந்தெரிந்துகொண்டார்கள். அதனால் அவ்வூரா ரனைவரும் அப் பெருமானது திருவிளையாடலை நினைந்து நினைந்து அகங்கரித்தவராயினர். தம் பொருட்டாகப் பெருமாள் நிகழ்த்திய இவ் வற்புதமானது என்றென்றும் விளங்கித் தோன்றுமாறு, முனையர் அன்றிரவு அர்ப்பித்த பொங்கலமுது அவருக்கு எக்காலத்தும் நிவேதனம் செய்யப் பெறுதற்கு வேண்டிய வருவாய்களை ஏற்படுத்தினார். அது 'முனியோதனம்' என்னும் ப்ரஸித்தியோடு பெருமானாகந்து திருவமுது செய்யும் சித்ரான்னமாக இன்றைக்கும் வழங்கிவருகிறது.

இந்த வருத்தார்த்தம் திருக்கண்ணபுர ஸ்தலபுராணத்தில் முனியோதன வத்தியாயமென்னு மிடத்தில் விளங்க உரைக்கப்பட்டுள்ளதென்பர். இது ஒரு புராண வரலாற்றென்றமட்டி லமையாது பிற்காலத்து ஆராய்ச்சிமுறையாற் றெளிந்த சரித்திர வுண்மைபோடு மாறுகொள்ளாமலு மிருப்பது இங்கு விசேஷமாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆழ்வார்கள் ப்ரபந்தங்களில் தலைமகள் பேசுவதாகவும், தோழி பேசுவதாகவும், நற்றாய் பேசுவதாகவும் பலதுறைப் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. அங்குத் தலைமகளாகக் குறிக்கப்பட்டது த்வரை ஜ்ஞாநமாம். தோழி, ஸம்பந்தஜ்ஞாநமாம். அவனைய உறுதியாகப் பற்றிய அத்யவஸாயஜ்ஞாநம் நற்றாயாம். த்வரை ஜ்ஞாநம் அதிகரித்தபோது தலைமகள் பேசுவதாகப் பேசுவார்கள். ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் அதிகரித்தபோது தோழி பேசுவதாகப் பேசுவார்கள். அத்யவஸாயஜ்ஞாநம் அதிகரித்தபோது தாய் பேசுவதாகப் பேசுவார்கள். தலைமகள் பேச்சு விரோத மொழியாகவும், தாய் பேச்சுத் தடை மொழியாகவும், தோழி பேச்சுத் தேறுதல்மொழியாகவு மிருக்கும். த்வரை ஜ்ஞாநமே தலைமகளாதலால் அந்தத் த்வரை பேற்றையடைய தம்மியல்புக்கு விரோதமான முயற்சியில் மூட்டும். ஆகையால் தலைமகள் பேச்சு விரோதமொழியாய் இருக்குமென்று சொல்லப்பட்டது. எம்பெருமானே உறுதியாகப்பற்றிய அத்யவஸாயஜ்ஞாநமே தாயாதலால் அந்தத்தாய் தம் மியல்புக்கு விரோதமான கார்யத்திற் பிரவேசித்த தலைமகளை நோக்கி 'நீ இப்படிச் செய்வது தகாது' என்று தடைசெய்வாள். ஆகையால் தாய்பேச்சைத் தடைமொழி என்று சொல்லப்பட்டது. ஸம்பந்தஜ்ஞாநமே தோழியாதலால் அந்தத் தோழி, 'எவ்வாறாவது தலைமகளை யடையவேண்டும்' என்ற கருத்தால் வருத்தமுற்றிருக்கிற தலைவியை நோக்கி நீ உன் நாயகனைக் குறித்து வருந்தவேண்டா; அவன் உன்னைக் காப்பாற்றுவதற்குக் கடமைப்பட்டவனாய் இருக்கின்றனென்று தேறுதல் கூறுவாள். ஆகையால் தோழிபேச்சு தேறுதல்மொழி என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த வேறுபாடெல்லாம் ஆழ்வாரருளிய பாடல்களால் அறியலாம். அது வருமாறு:-

“பொங்கார்மென்னிளங்கொங்கைபொன்னேபூப்பப்
பொருசுயல்கண்ணீராரும்பப்போந்துகின்ற
செங்காலமடப்புறவம்பெடைக்குப்பேசும்
சிறுராஜக்குடலுருகிச்சிந்தித்தாங்கே
தண்காலும்தண்குடந்தைநகரும்பாடித்
தண்கோவலுர்பாடியாடக்கேட்டு
நங்காய்நங்குடிக்கிதுவோநன்மையென்ன
நறையுதும்பாடுவாள்மயில்கின்றனே”

என்பதாம். இதனால், தலைமகள் தலைமகனுடைய ஊரைச்சொல்லி ஆடல் பாடல்களைச் செய்வதைக்கண்ட தாய் 'நீ இவ்வாறு செய்வது நம்குடிப் பழியாம்' என்று தடைசெய்தாளென்று சொல்லப்பட்டது.

“காரேற்றிருள்செகிலேற்றின்சுடருக்குளைந்துவெல்வான்
போரேற்றெதிர்த்ததுபுன்றலைமலைபுவனியெல்லாம்
நீரேற்றளந்தநெடியபிரானருளாவிடுமே **குறவியு - 69.**
வாரேற்றிளமுலையாய்வருந்தேலுன்வளைத்திறமே”

இதனால், பிரிந்தநாயகன் வந்து சேருதற்குரியதும், அவனோடு கூடியிருப்பதற்குத் தக்க இரவின் தொடக்கமுமாகிய மலைப்பொழுது வரக்கண்டு இன்னும் அவன் வரக்காணேனென யென்று தலைமகள் வருந்த இந்நிலை கண்ட தோழி 'இது நீ நினைக்கின்ற மலைப்பொழுதன்று; இருளாகிய கருத்த எருதுக்கும், சூரியனாகிய சிவந்த எருதுக்கும் போர் நடக்கிறது; நீ கருதியபடி உண்மையான மலைப்பொழுதாய் இருக்குமாகில் எல்லா லோகத்தையும் சூழிக்கின்ற கிருபையுடைய தலைமகள் உனக் கருள்செய்ய வராதொழிவா? அவன் வராதிருப்பதினால் இதை உண்மையான மலைப்பொழுதென்று துணிவாய்; உன் கைவளைகள் கழல்தலைப்பற்றி நீ வருத்தப்பட வேண்டா; உன் வளைகள் கழலாதிருக்க அவன் விரைவில் வந்து அருள்செய்வான்' என்று தோழி தேறுதல் கூறியதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இந்த இரண்டு பாடல்களால் தலைமகள், தோழி, தாய் என்ற இவர்களின் பேச்சு இன்னின்னபடி யிருக்குமென்று முற்கூறியதற்கு ஏற்றபடி எடுத்து விளக்கிக் காட்டலாயிற்று.

த்வரை ஜ்ஞாநமானது, விரோத முயற்சியில் மூட்டுவிக்கும் என்பதை ருக்மணி விருத்தாந்தத்தாலும் அறியலாம். கண்ணனையே நாதலித்த ருக்மணி, அறிபாப்பருவத்தில் தன் தந்தைசொற் கடவாமல் அந்தப்புரத்திலிருந்தபொழுது, பிணைக்கு வந்த ஒரு ப்ராஹ்மணன் கண்ணபிரானுடைய குண நலங்களைப்பாடினான். அதை ருக்மணி காதாரக் கேட்டாள். அப்பொழுது அவளுக்குக் கண்ணபிரானையடையவேண்டுமென்ற எண்ணமுண்டாயிற்று. பின் ப்ராஹ்மணன்

விஷயத்தில் யாதெற்கு சந்தேகப்படாமல் கண்ணினிடத்தில் போய் வரும்படித் தூதாக அனுப்பினான். இவளுக்குப் பெற்றதகப்பனும், தமையனும் விசேஷபிரயாசிட்டபடியால் கண்ணனை யடைவதற்குக் கண்ணனையே உபாயமாகக்கொண்டான். இவனே தூர்க்கையைத் தொழுதான். மேலும் இவன் கண்ணபிரான் கருத்தறிவதற்கு விடுத்த * “பூர்த்தேஷ்டதத்தே” என்றது முதலான சுலோகம் வரையப்பெற்ற பத்திரிகையால் இவன் நோன்பு நோற்றதையும் காணலாம்.

[தொடரும்]

காரப்பங்காடு,

ஸ்ரீ. உ. வே. சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமியின் தமையனார் குமாரரும்,
அந்தேவாசியுமான வேங்கடாசார்யர்,

சேரங்குளம்.

“பூர்த்தேஷ்ட தத்த நியம் வரத தேவவிப்ர தருவர்
கீதநாதபி ரலம் பகவாந் பரேசு:; ஓராத்தோயதி
கநாக்ஷ ஏத்ய பாணம் க்ருஹ்னுது மேந
தமகோஷ ஸ்தாயோந்யே.”

இதன் பொருள் பூர்த்தத்தாலும், இஷ்டத்தாலும், தத்தத்தாலும். நியம வரதங்களாலும், தேவ ப்ராஹ்மண குருபூஜைகளாலும், பரதேவதையாயுள்ள பகவானையிகவும் ஓராதித்திருந்தேனாகில் கண்ணபிரானே வந்து என்னுடைய கையைப் பிடிக்கக்கூடான். தமகோஷன் புதல்வனாகிய சிசுபாலன் பிடிக்கா தொழிக என்பதாம்.

பூர்த்தமாவது:-கிணறு, தடாகம், நந்தனவனம் முதலியவை செய்வதாம்.

இஷ்டமாவது:- யாகமாம்.

தத்தமாவது:-வீரன முதலியவற்றைத் தானஞ் செய்வதாம்.

நியமமாவது:-பண்ணிய தீர்த்தமாடல் முதலியவையாம்.

ஈசுவர ஸௌந்தர்யமாவது:- ஸர்வேசுவரனுடைய அழகாம். ஸௌந்தர்யம்-அழகு. இது, ஈசுவரனுடைய திருமேனியைப் பற்றிக்கிடக்கிற குணம்; யாவரையும் ஈடுபடுத்தும் இயல்புடையதாயிருக்கும். இதைக் குறித்து “ஆண்மகனைப் பெண்ணுடையுக்கும் படி செய்யும் அழகு” என்று நம் பூர்வாசார்யர்களும் அருளிச்செய்திருக்கிறார்கள். இது நிற்க,

ஸ்ரீ ராமபிரான், ஸ்ரீ குகப்பெருமானிருக்கின்ற சிருங்கிபோ நகரத்திற்கு எழுந்திருளி இளையபெருமாளால் (லக்ஷ்மணனால்) அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்ட பர்ணசாலையில் நித்திரை செய்துகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது இளையபெருமாள் பெருமானுக்கு என்ன தீங்கு வருமோ? என்று பயந்து வில்லையேந்திய கையினராய் நடையாடுகின்ற மதில்போல் சுற்றிக்கொண்டு காவல் புரிந்துகொண்டிருந்தார். இந்நிலைகண்ட குகப்பெருமாள் ஒருதம்பி தாயைக்கொண்டு ராஜ்யத்தை வாங்கி மகுடாபிஷேகத்திற்காகக் கட்டிய காப்புக்கை யோடே காட்டிலே தள்ளிவிட்டான். இவனும் அவனைப்போன்ற ஒரு தம்பியாவான். இவனும் தனியிடத்தில் யாது கருதி இப்படி வில்லுங்கையுமாய்த் திரிகிறான்? ஒன்றுந் தோன்றவில்லையே? என்று சந்தேகப்பட்டு தான் வில்லைக் கையிற்கொண்டு “இவன் ஏதேனும் பெருமானைத் தீங்கு செய்வானாகில் இவனை யடியோடு போக்கிவிடுவேன்” என்று இளையபெருமாள் அடியிட்டுச் செல்கிற இடத்திற் பின்னடியிட்டுத் திரிந்தார். இதுகண்ட குகப்பெருமானுடைய சேவகர்கள் பெருமானைச் சுற்றித்திரிகிற இவ் விருவரில் ஒருவன் ஜ்ஞாதி (தாயக்காரன்). மற்றொருவன் குறும்பன். இவ் விருவரும் பெருமானுக்கு ஏதேனும் தீங்கு செய்தாலும் செய்வார்கள் என்று சந்தேகங் கொண்டு ஒவ்வொருவரும் வில்லைந்திப் பெருமானைப் பாதுகாத்து வந்தனர். இப்படி ஒருவர்க்கொருவர் சந்தேகப் படுவதற்குக் காரணம் “ஒருநாள் முகத்திலே விழித்தவர்களை வடிவழகு படுத்தும் பாடாயிற்றிது” என்று லோகதேசிகன் அருளிச்செய்தார்.

மேலும் பெரியாழ்வார் பாண்டியனால் கொண்டாடப்பட்டு வீதி வலம் வருகின்ற காலத்தில் பரப்ருஹ்ம வஸ்துவாகிய எம்பெருமான் இவர் கண்ணுக்குப் புலப்பட அப்பொழுது அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்தில் இவர் ஈடுபட்டுப் “பல்லாண்டு பல்லாண்டு” என்று வாழ்த்துக் கூறினார்.

இதனால், ஈசுவரனுடைய ஸௌந்தர்யமானது, தன்னிடத்தில் ஈடுபட்டவர்களைப் புத்தி மாறாட்டஞ்செய்து தங்களை ரக்ஷகராக நினைக்கும்படி செய்யவல்லது என்பது பெறப்படும். இதுபற்றியே லோகதேசிகனும் “ஸௌகுமார்யத்தை அநுஸந்தித்தால் தன்னை கடகாகக்கொண்டு அவனை நோக்கும்” என்று அருளிச்செய்தார்.

இன்னும் ஆழ்வாராதியர் எம்பெருமானே எல்லா உறவுமுறையு மாவான் என்ற உறுதிபான எண்ணங்கொண்டவர்கள்; தங்களுக்கு ஒரு நன்மை யுண்டாக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஒரு முயற்சியும் செய்யாதவர்கள்; அவன் கைபார்த்துக்கொண்டிருப்பவர்கள். இவர்கள் இத்தன்மையுடையார்கள் என்பதை “களைவாய்துன்பங் களையா தொழிவாய் களைகண்டற்றிலேன்” என்று இது முதலான அவர்கள் வாக்யங்களா லறியலாம். இப்படியுள்ள இவர்கள் தங்கட்கு விரோதமான தூதுவிடல், நோன்புநோற்றல், மடலூர்தலாகிய தொழில்களைச் செய்தார்கள். இவர்களை இவ்வாறு செய்வித்ததும் ஸர்வேசுவரனுடைய வடிவழகேயாம். இன்னும், திருவடி (ஹனுமான்) சேதா பிராட்டியாரைக் கண்டு சணையாழியைக் கொடுத்துப் பிராட்டியாரால் கொடுக்கப்பட்ட சூடாமணியைப் பெற்று அதை, ஸ்ரீ ராமபிரானிடத்தில் ஸமர்ப்பித்து நின்றார். இந்நிலையில் ஸ்ரீ ராமபிரான், ‘மேஹாபகாரஞ் செய்த இந்தத் திருவடிக்கு நாம் என்ன பரிசில் செய்வது’ என்று ஆலோசித்து ஸௌந்தர்யமுடைய நம் திருமேனியை வழங்குவோமென்று தம் திருமேனியால் அனைத்துக்கொண்டார். அப்பொழுது திருவடி ஆனந்த பரவசமுற்றார். இஃதன்றி அர்ஜுனன் தனக்கு உரியதாயிருக்கின்ற யுத்தத்தைச் ‘செய்யமாட்டேன்’ என்று நின்ற நிலைமையில் கண்ணபிரான் சாரதியாய்நின்ற தன் வடிவழகைக் காட்டி யுத்தம் செய்யும்படி செய்து பின் “மாமே கம் சரணம் வ்ரஜ” (என்னையே உபாயமாகப்பற்று) என்று அருளித்

திருத்திப்ப்பணிகொண்டான். இதனால், அடிமைசெய்தார்க்குப் பரிசு லாகக் கொடுத்ததும், அர்ஜுனனைத் திருத்திப் பணிகொண்டதும், ஸௌந்தர்யமுடைய திருமேனியேயாம் என்பது விளங்கும். இன்னும்,

“கார்வண்ணந்திருமேனிகண்ணும்வாயும்
கைத்தலமுமடியிணையும்கமலவண்ணம்
பார்வண்ணமடமங்கைப்பத்தர்பித்தர்
பனிமலர்மேல்பாவைக்குப்பாவஞ்செய்தேன்
ஏர்வண்ணவென்பேதையென்சொல்கேளாள்
எம்பெருமான் திருவரங்கம்எங்கேயென்னும்
நீர்வண்ணன்நீர்மலைக்கேபோவேனென்னும்
இதுவன்றோநிறைவழிந்தார்நிற்குமாறே”

என்ற இப்பாட்டுத் தாய் பேசுவதாம். தாய் என் மகள் தன் நாயகனுடைய வடிவழகில் ஈடுபட்டு என் வார்த்தையைச் சிறிதும் கேட்கின்றாளில்லை; அந்தோ! நான் பாவஞ்செய்தவளானேன். என் நாயகன் ஊர் எங்கேயென்று கூப்பிடுகின்றான்; என் நாயகன் ஊருக்கே போவேனென்கின்றான். என் செய்வது. அவன் வடிவழகில் கண்வைத்துப் பெண்களுக்குரிய தன்மையை இழந்தவர்கள் இப்படியே தான் இருப்பார்கள் போலும் என்றான். இதனால், ஸர்வேசுவரனுடைய திருமேனியின் ஸௌந்தர்யம் படாதபாடு படுத்துமென்பது பெறப்பட்டது. இது விஷயம் எம்பார் அருளிச் செய்ததாலும் அறியலாம். அஃதாவது:-

சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எம்பாரைநோக்கி ஸ்வாமி! தமக்கோர் நன்மையை நாடாமல் ஸர்வேசுவரனுடைய அருளை நோக்கிக்கொண்டிருந்த ஆழ்வார்கள் தங்கட்கு விரோதமாகிய மடலூர்தல், நோன்பு நோற்றல், தூதுவிடல் என்ற தொழில்களில் பிரவேசித்தார்கள்; இது எவ்வாறு பொருந்துமென்று கேட்டார்கள். அதற்கு எம்பார் ஆழ்வார்கள் யாது செய்வார்கள். அவர்கள் தங்கட்கு விரோதமான தொழிலிற் பிரவேசித்தது அவர்கள் குற்றமன்று. ஸர்வேசுவரனுடைய ஸௌந்தர்யமானது, அவர்கள் அவ்வாறு பிரவேசிக்கும்படி செய்தது. ஆதலால் அது அவன் ஸௌந்தர்யத்தின் குற்றமாம். என்று அருளிச்செய்து தக்க திருஷ்டாந்தமும் எடுத்துக் காட்டினார். அஃதாவது:-

தசரத சக்ரவர்த்தி, தம் புத்திரனாகிய ஸ்ரீ ராமபிரானுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்யவேண்டுமென்று மந்திரிமார்களை யழைத்து 'ராமபிரானுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்யக் கருதியிருக்கிறேன் உங்க ளுடைய அபிப்பிராயம் என்ன?' என்று கேட்டார். மந்திரிமார்கள் மிகுந்த குதூகலத்தோடு அப்படியே செய்யவேண்டும் என்று சொன் னார்கள்.

அதுகேட்ட தசரதன் மந்திரிமார்களைப் பார்த்து 'ராமபிரானுக் குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்யக் கருதியிருக்கிறேன் உங்கள் கருத் தென்ன' என்று சொல்லி வாய் முடுவதற்குள், நீங்கள் இப்படிக் கனிப்படைவதை நோக்கினால், 'கொடுமை செய்தவன் அரசாட்சி ஒழிந்தது; இனி நீதிமானாகிய ராமன் ராஜ்யபரிபாலனஞ் செய்யப் போகின்றான்; நமக்கு ஒரு குறைவுமில்லை' என்ற கருத்துக் கொண் டிருப்பதாக என்றோ தோற்றுகிறது: அப்படி நான் என்ன தீங்கு செய்தேனென்று கேட்டான். அப்பொழுது மந்திரிமார்கள் "பஹுவோ ந்ருப கல்யாணகுண: புத்ரஸ்ய ஸந்திதே, குணாந் குணவ தோ தேவ தேவகல்பஸ்ய தீமத:" என்றபடி அரசே! உம்முடைய புத்ர னிடத்தில் அனந்தமான கல்யாண குணங்கள் நிறைந்து விளங்கு கின்றன. அந்த 'குணங்களன்றோ எங்களை இவ்வாறு குதூகலங் கொள்ளும்படி செய்தன. அதற்கு நாங்க ளென்னசெய்வோம். இப்படிப்பட்ட பிள்ளையைப்பெற்ற உம்மீதன்றோ குறையுள்ளது என் றார்கள். இதனாலும் ஈசுவர ஸௌந்தர்யம் எல்லோரையும் ஈடுபடுத்த வல்லது என்பது பெறப்பட்டது.

சரீரமாவது:— வடிவில்லாதவனாகிய ஆத்மா இருத்தல், நடத் தல், எடுத்தல், படுத்தல் முதலிய தொழிலைச்செய்வதற்குச் சாதன மாயிருப்பதாம். ஸம்பந்தமாவது:— தொடர்ச்சியாம். இந்தச் சரீரத் தொடர்ச்சி ஆத்மாவுக்கு இன்னகாலந்தொட்டு உண்டாயிற்றென்று சொல்லமுடியாததலால் 'ஆத்மாவுக்கு அசித் ஸம்பந்தம் அநாதி' என்று சொல்வார்கள். அன்றி ஆத்மாவுக்குச் சரீரஸம்பந்தம் மோக்ஷமடைகிறவரை கூடியிருந்து பின் விட்டுப்போகிறபடியால் இது: இடையிலே வந்ததென்றுஞ் சொல்வார்கள். ஒன்றைக்குறித்து அநாதியென்றும், இடையில் வந்ததென்றுஞ் சொல்வதானது, ஸம்சயத்திற்கிடமாயிருக்கும். இதற்குத் தக்க சமாதானம் கீழ்க் குறிப்பிடுவதாஸரியலாம்.

“கண்ணபிரானேவிண்ணோர்கருமாணிக்கத்தையமுதை
நண்ணியும்நண்ணிகில்லென்றடுவேயோருடம்பிலிட்டத்
திண்ணமமுந்தக்கட்டிப்பலசெய்வினைவன்கயிற்றால்
புண்ணைமறையவரிந்தென்னைப்போவைத்தாய்புறமே”

என்று ஆழ்வார் ஸர்வேசுவரனை நோக்கி 'என்னை ஒருடம்பிலே புகுத் துக் கர்மமாகிய கயிற்றால்கட்டி உன்னைவிட்டுப் புறம்பா யொழியும் படி செய்தாய்' என்று முறையிடுகின்ற இப்பாசரத்தில் “நடுவே யோருடம்பு” என்று சரீரஸம்பந்தம் இடையில் வந்துள்ளதாக அருளிச்செய்திருக்கிறார். இதற்கு,

அநாதியாயுள்ள ஆத்மாவைப்பற்றிய சரீரமும் அநாதியென்று சொல்லவேண்டியிருக்க “நடுவேயோருடம்பு” என்கிறார். இதனால் ஆத்மாவுக்குச் சரீரஸம்பந்தம் இடையிலே வந்ததென்று தோற்றுகிறது. முத்துச்சிப்பியிலுள்ள, முத்துக்கும் பொன்னுக்கும் அழுக் கேறினநா ளறிவாரில்லை. பின் அந்த அழுக்குக் கழிந்துபோகிற தினால் அது இடையிலே வந்ததென்று தோற்றும். — அது போல் ஆத்மா, ஸர்வேசுவரனைச் சரணமடைந்து அவனருள்பெற்றபின்

ஆத்மாவுக்குள்ள சரீரஸம்பந்தம் ஒழிந்துவிடுகின்றதனால் இது இடையிலே வந்ததென்றறியலாம். இன்னும் இச்சரீரஸம்பந்தம் அரசினங்குமரன் வழிதப்பிச்சென்று வேடன்கையிலகப்பட்டுத் தன்னை வேடனென்று நினைப்பதுபோல் இருப்பதொன்றும்; என்ற கருத்துப்பட நம்பிள்ளை யருளிச்செய்திருப்பதும் இங்கு அறியத் தக்கது.

இந்தச் சரீரமானது,

“ஊனிடையச்சுவர்வைத்தென்பதுண்டி

யுரோமமேய்ந்தொன்பதுவாசல்

தானுடைக்குரம்பை.....”

என்றபடி, மாம்ஸத்தை இடையிடையேசுவராகவைத்து எலும்பைத் தூணாகநாட்டி உரோமத்தால் மூடப்பட்டு ஒன்பது துவாரங்களை யுடையதாக ஆக்கப்பட்டதாம். “அஸ்தி ஜாயதேபரிணமதே விவர்த்த தே அபக்ஷதேவிசயதி” (கர்ப்பத்திலிருத்தல், பிறத்தல், பரிணமித் தல், வளர்தல், குறைதல், மரித்தல்). என்றபடி ஆறுவகையான விகா ரங்களையுடையதாயிருக்கும். இராஜகுமாரன் ஒரு சிறு குடிசையில் ஒதுங்கியிருப்பதுபோல ஜ்ஞாநாநந்தங்களையுடையவன் கர்மத்தால் அறிவைமறைக்கின்ற சரீரத்திலே அகப்பட்டுக்கிடக்கிறான்.

இந்தச் சரீரஸம்பந்தத்தை ஒழித்துக்கொண்டாலொழிய ஆத் மாவுக்கு நீரதிசயாநந்த வாழ்வுண்டாகமாட்டாது. இது மேன் மேலும் அஜ்ஞாநத்தை விளைவிக்குமாதலால் இதைக் கழித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற எண்ணம் ஆத்மாவுக்குண்டாதல் அரிதா யிருக்கும். எண்ணமுண்டானாலும் தானே ஒழித்துக்கொள்ளுதலும் அரிது. இதுபற்றியே கண்ணன், கீதையில் “மமமாயாதூரத்யயா” (என்னுடையமாயையை நீக்கமுடியாது.) என்று அருளிச்செய்து “மாமேவயே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்திதே” (என்னையே எவர் கள் உபாயமாக அடைகிறார்களோ அவர்கள் இந்தமாயையைத் தான் டிகிறார்கள்) என்று அதை ஒழிப்பதற்கும் உபாயமருளிச்செய்தான். “ஒரு குருவிபிணைத்தபிணையை எலிஎலும்பனால் அவிழ்க்க வொண் னாதபோது ஸர்வசக்தியாகிய எம்பெருமான் பிணைத்தபிணையை அவன் கால்க்கட்டியே அவிழ்த்துக் கொள்ளவேண்டும்” என்று

பெரியாரும் அருளிச்செய்தார். இதனால் ஒழிக்கவொண்ணாத சரீர ஸம்பந்தத்தை ஸர்வேசுவரன் திருவடியடைந்தே ஒழித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. ஆழ்வாரும்,

“பொய்ந்நின்றஞானமும்பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்

இந்நின்றநீர்மையினியாமுறாமையுயிரளிப்பான்

எந்நின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாயிமையோர்தலைவா

மெய்ந்நின்றுகேட்டருளாய்அடியேன்செய்யும்விண்ணப்பமே”

என்று சரீரஸம்பந்தத்தை ஒழித்துக்கொள்ளப் பிரார்த்தித்தார். இவர் பிரார்த்தித்தபடி ஸர்வேசுவரன் இவருக்குள்ள இதர விஷயத் தில் விருப்பத்தை ஒழித்துத் தன் விஷயத்தில் அன்பை யுண்டாக்கி னான். இதைக்குறித்து,

*“யாதானுமோரர்க்கையிற்புக்கங்காப்புண்டுமாப்பவிழ்ந்தும்

மூதாலியிற்றமொறுமுயிர்முன்னமேயதனால்

யாதானும்பற்றிநீங்கும்விரதத்தைநல்வீடுசெய்யும்

மாதாவினைப்பிதுவைத்திருமாலவணங்குவனே”

*இந்தப்பாசுரத்திற்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஒரு ஐதிஹ்யம் அரு ளிச்செய்திருக்கிறார். அஃதாவது:- பட்டர் திருக்கோவ்டிபூருக் கழுந்தருளி யிருந்தகாலத்தில் ராமாநுஜதாஸரென்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பட்டரைத் தண்டனிட்டு நின்று அடியேனுக்குத் திருவிருத்தம் அருளிச்செய்யவேண்டு மென்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது பட்டர் நஞ்சீயரை நோக்கி ஜீயரே! “எம்பெருமானைவிட்டுப்பிரிந்த சோகம் என் நெஞ்சிற் குடிக்கொண்டிருக்கிறது; ஆதலால் சொல்லுதற்குச் சக்தியற்றவனாயிருக்கிறேன்; நீரே அருளிச்செய்யும்” என்றார். நஞ்சீயரும் பட்டருடைய நியமனத்தைமேற்கொண்டு அருளிச் செய்தார். அப்பொழுது இந்த “யாதானும்” என்ற பாசுரம்வந்தவுடன் ராமா நுஜதாஸருடன் கேட்டுக்கொண்டிருந்த திருக்கோவ்டிபூர் நம்பி சிஷ்யரான வளவன்பல்லவதரையர் கண்ணீர்சோரப் புளகாங்கிதராய் நின்றார். இந்நிலை கண்டநஞ்சீயர் அரையரைநோக்கி அரையரே! நீர் இந்தப்பாசுரத்தைக் கேட்ட வளவிலே இவ்வளவு ஈடுபடுதற்குக்காரணம் யாதென்றுகேட்டார். அரையர், அடியேனுடைய ஆசாரியராகிய நம்பி அடியேனுக்கு ஹிதமருளிச்செய்கிற காலத்தில் ‘நீ’ எம்பெருமான்திருமுன்பே நான்தோறும் இந்தப்பாசுரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்’ என்று ஸாதித்தருளினார். அந்த நிலைவு இப்பொழுதுண்டாயிற்று என்றார். நஞ்சீயர் அரையரே! நீர் இந்தப்பாசுரத்திற்கு நம்பி அரு ளிச்செய்த அர்த்த விசேஷம் எதேனும் நினைத்திருக்கின்றீரா? என்று கேட் டார். அரையர், அஃதொன்றும் அடியேனுக்குத் தெரியாது. இந்தப் பாசுரத்தைமாத்திரம் நினைத்திருப்பேனென்றார். அதன் பிறகு நஞ்சீயர் “இது நம்பி ஆதரித்தபாட்டு” என்று இந்தாறு நாழிகைவரை இதையே கொண்டாடி அருளிச்செய்தார் என்பதாம்.

என்று அருளிச்செய்தார். இந்தப்பாட்டுத் திருவிருத்தத்திற்கோர் உயிர்ஸ்தானமாய் நின்று ஆத்மா சரீரத்தில்புகுந்து திரிந்துழல் கின்ற விருத்தார்த்தத்தைச் செவ்வையாய் எடுத்துப்போதிப்பிக்கின்ற தினால் இதன்பொருள் இங்கு விரிவாய் எழுதப்படுகிறது.

இந்தப்பாட்டில், ஆழ்வார்தமர்கு இதரவிஷயங்களிலுள்ள விருப்பத்தை ஒழித்துத் தன் விஷயத்தில் அன்பை உண்டாக்கின மஹோபகாசனாகிய ஸர்வேசுவரன் திருவடியை அடைகிறேன் என்ற கீழார்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

யாதானும் ஓர் ஆக்கையில்-ஜம்மாந்தா புண்ணிய பாபங்களுக் குத் தகுதியாக ஏதாவது ஒரு சரீரத்தில், யாதானுமோராக்கை என்று உதாசீனந்தோன்றக் கூறியதினால் சூகரம் (பன்றி) முதலிய அற்ப சரீரங்களே குறிப்பிடப்பட்டதாம். இங்கு சரீரத்தை யாக்கை என்ற சொல்லால் வழங்கியதினால் உயிரைக் கட்டுப்படுத்துவதென்பது பெறப்பட்டது. யாத்தல்-கட்டுதல். புக்கு-புகுந்து. ஓரிடத்திலிருந்தபொருள் மற்றோரிடத்திற்குவந்துசேர்தலைப் புகுதல் என்றும், ஓரிடத்திலிருந்தபொருள் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்குதலைப் போதல், செல்தல் என்றும் சொல்வது முறை. இங்கு ஆத்மா ஊழ்வினைக்குத் தகுதியாகச் சரீரத்தில் வந்துபுகுந்தது என்றதினால் ஆத்மாவுக்குச் சரீரஸம்பந்தம் ஒருகாலவிசேஷத்தில்வந்து சேர்ந்ததென்று தோற்றுகிறது. அங்கு ஆப்புண்டும்-அவ்விடத்தில் (வினைவிலங்கினால்) கட்டுப்பட்டிருந்தும்; ஆப்புண்டு என்றதினால் ஒரு சரீரமேடுத்து அந்த ஜாதியிலுள்ளவற்றோடும், அந்த ஜாதிக்குப் போக்யமான வஸ்துக்களோடும் அன்புவைத்து அதிலே அழுந்திக்கிடக்குமென்பது விளங்கும். இன்னும், ஆப்புண்டு என்றதினால் சாஸ்திரப்பழக்கத்தாலும், பெரியோர்களின் உபதேசத்தாலும், பிரத்யக்ஷத்தாலும் இந்தச் சரீரம் மிகவும் இழிவுடையதென்று அறிந்துகொண்டாலும் இதைவிடல் செய்வதென்னென்று நசைகொண்டிருக்குமென்பதும் பெறப்பட்டது. ஆப்பு அவிழ்ந்தும்-அவ் வுடம்போடு கூடியிருத்தற்குரிய ஊழ்வினை கழிந்தவுடன் அவ் வுடம்பின் தொடர்ச்சி நீங்கியும் முது ஆவியில் தடுமாறும் உயிர்-ஸஞ்ஞம் சரீரத்துடன் மற்றோர் சரீரத்தில் பிரவேசிக்கும் உயிர். ஆத்மா, ஊழ்வினைக்கு

ஊற்றபடி கொள்ளுகிற ஸ்தூல சரீரங்கள் அழிந்தவிடத்திலும் ஸஞ்ஞம்சரீரம் அழியாது நின்று மோக்ஷதேசையளவுத் தொடர்ந்துவருகிறதினால் முதாவியென்று சொல்லப்பட்டது. இங்கு ஆவி என்றது ஸஞ்ஞம்சரீரத்தை. முதுமை-பழமை. ஸஞ்ஞம்சரீரத்திற்குப் பழமையாவது:-ஸ்தூல சரீரத்தைப்போல் புதிது புதிதாய்த் தோன்றுமையாம். ஆத்மா மேகத்தில்புகுந்து, மழையின் வழியாகப் பூமியிற் பரிகரிற் பதிந்து, அந்நருபமாய்ப் புருஷனிடத்திற் சேர்ந்து, சுக்லமாய் அதன்பிறகு ஸ்திரீயின் கர்ப்பத்தில் சேருகிறான் என்பதைக் குறித்துத் தடுமாறும் உயிர் என்று சொல்லப்பட்டது. அன்றி, தடுமாறும் உயிர் என்பதற்கு அம்மை வயிற்றிலும், யமன் கயிற்றிலும் கட்டுண்டு தடுமாறுகிற உயிரென்று பொருள் கொள்ளினும் பொருந்தும். முன்னமே-அநாதியாக. ஆத்மா, முன்குறிப்பிடப்பட்டபடி அலைந்து திரிகின்ற திரிதலானது, இன்னகாலத் தொடரென்று வரையறுத்துச் சொல்லமுடியாததலால் முன்னமே என்று சொல்லப்பட்டது. அதனால்-ஆத்மா நெடுங்காலம் இதர விஷயங்களில் மண்டித் திரிந்ததற்குக் காரணம் இன்னதென்கிறார். அஃதாவது-ஆத்மா நெடுங்காலம் கெட்ட வாஸனையிற் பழகித் திரிந்ததினால் அந்த வாஸனையே உபாத்யாயமாக. யாதானும்பற்றி-பகவத் விஷயமொழிய மற்ற ஏதெனும் ஒன்றைப்பற்றி. நீங்கும்-எம்பெருமானைவிட்டு நீங்கும்படியான. விரதத்தை-கோட்பாட்டை. (ஸங்கல்பத்தை) இங்கு விரதம் என்றது, ஸர்வேசுவரன் தன்னைத் தஞ்சமாக அடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவதே தனக்கு விரதமாகக் கொண்டிருப்பதுபோல, ஆத்மா ஸர்வேசுவரனை விட்டிருப்பதே தனக்கு விரதமாகக் கொண்டிருப்பான் என்பது அறிய நின்றது. இராவணன் 'என்னை இரண்டாசப் பிளந்தாலும் ராமனிடத்தில் தலைசாய்க்கமாட்டேன்' என்று சொன்னான். அதுபோன்ற விரதம் இங்குக் குறிக்கப்படுகிறது. நல்விடு செய்யும்-முற்றும் விடுவிக்கக்கடவனு. கைவல்யநிஷ்டனுக்கு ப்ரகிருதி ஸம்பந்தத்தைமாத்மிரம் விடுவிப்பதுபோலில்லாமல் தன்விஷயத்தில் பக்தியை விளைவித்து ப்ரகிருதி ஸம்பந்தத்தைப் போக்குவித்தான் என்பார் நல்விடுசெய்து என்றார். மாதாவை பிதுவை-உலகத்தில் சரீரத்தை யுண்டுபண்ணிய மாதா-பிதாக்கள், ஸம்ஸாரபந்தத்தை விட்டதிசெய்துவைப்பார்கள்; அது

போலில்லாமல் ஸம்ஸாரபந்தத்தை வேரோடுபோக்கி எனக்கு மாதிரியும், பிதாவாய் மிருந்து பிரித்ததையும், ஹிதத்தையுஞ் செய்த. திருமலை-ஸ்ரீய:பதியாக ஸர்வேசுவரனை. வணங்குவனே-இதர விஷயங்களில் விருப்பத்தை ஒழித்துத் தன்னிடத்தில் அன்பை விளைவித்த உபகாரத்திற்குச் சமானமாகச் செய்யத்தக்க ஒரு உபகாரமில்லாததினால் வணங்குவனே என்கிறார். இங்கு வணங்குதல் என்றது, ஸர்வேசுவரனுடையபொருளாகிய ஆத்மவஸ்துவை அவனிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கையாம்.

இதுவரையுங் கூறியதனால், சரீரஸம்பந்தமானது ஆத்மாதொழில்செய்வதற்குச் சாதனமாயிருப்ப தென்பதும், இது, இன்ன காலந்தொட்டு உண்டாயிற்றென்றறியமுடியாதாதலால் அநாதியெனவும் மோக்ஷதசையில் கழிந்துபோகின்றதினால் இடைவந்ததெனவும் வழங்கலாகுமென்பதும், இது, மேன்மேலும் அஜ்ஞாநத்தை விளைவிப்பதென்பதும், இதை ஒழித்துக்கொண்டாலொழிய ஆத்மாவுக்கு நிரதிசயாநந்தவாழ்வுண்டாகாதென்பதும், இதை ஒழித்துக்கொள்வதும் ஆத்மா தன் சக்தியால் செய்யமுடியாதென்பதும், ஸர்வேசுவரனைத் தஞ்சமாகப்பற்றியே இதை ஒழித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதும், ஆழ்வாரும் இங்ஙனமே அநுஷ்டித்துக் காட்டினாரென்பதும் உரைக்கப்பட்டன.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவைஷ்ணவதத்வதிவாகரம்.

[105-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

கம— ஸ்வாமி! தன் ஆசார்யனுடைய அனுமதியில்லாமல் மற்றோராசார்யனை யடைந்தவன் திரிசங்குவைப் போலாவான் என்று அருளிச்செய்தீரே; அந்தத் திரிசங்குகின்றிருந்த நாதம் எப்படி?

சுரு— திரிசங்கு என்பவன் இக்ஷுவாகுவம்சத்தில் தோன்றியவன். இவன் தன்னுயிரைப்போல் மன்னுயிரையும் பாதுகாத்துவந்தான். இவனுக்குக் குலகுரு வசிஷ்டமாமுனிவர். ஒருசமயம் இவனுக்குச் சிலயோஜனை தோன்றின அபையாவன:— உலகத்தவர் ஸ்வர்க்காநுபவத்தை விரும்பி யாகஞ்செய்கின்றார்கள். அந்தயாகம் பூர்த்தி பெற்றபிறகும் அவர்கள் ஊழ்வினைப்படி இவ்வுலகில் ஜீவிக்கும் நாள்வரை ஜீவித்திருந்து பின் அவ்வுடலைவிட்டு யாகபலனாகிய ஸ்வர்க்காநுபவத்தை யடைகிறார்கள். இத்தென்னபிரயோஜனம். நாம் இக்ஷுவாகுவம்சத்தில் தோன்றிலோம்; நம்குருவோ ப்ருஹ்மபுத்திரராகிய வசிஷ்டமாமுனிவர்; ஆதலால் நமக்கு என்ன குறையிருக்கிறது ஒன்றுமில்லை. குலசுத்தியும், குருசுத்தியும் தன்னடைவோ அமைந்துகிடக்கின்றன. மற்றவர்களைப்போல் நமக்கு ஸ்வர்க்காநுபவங் கிடைப்பது அவ்வளவு விசேஷமில்லை. இந்தச் சரீரத்தோடே ஸ்வர்க்கமடைந்து அவ் வநுபவத்தைச் செய்யவேண்டும்; என்பனவாம். பின் திரிசங்கு வசிஷ்டமாமுனிவர் முதலிய மஹருஷிகளை அழைத்து அவர்களுக்குத் தக்க ஆசனங்களை யமைத்து வீற்றிருக்கச் செய்து தண்டனிட்டு நின்றான். அப்பொழுது இவர்களுக்குத்திரியிருப்பதைக் குறிப்பாலறிந்த வசிஷ்டமாமுனிவர் திரிசங்குவைப் பார்த்து உன்னிஷ்டம் என்னவென்று கேட்டார். திரிசங்கு ஸ்வாமி! தேவரீர் எங்கள் குலத்தார்குருநாதராயும், எங்களுடைய விருப்பங்களையெல்லாம் பூர்த்திசெய்துவைப்பவராயும் மஹாநுபாவராய் மிருக்கிறீர்; தேவரீரால் சாதிக்கமுடியாத கார்ய மொன்றுமில்லை. உம்முடைய மகிமையை அளவிடமுடியாது. இதுதான் அடியேன் இக்ஷுவாகுவம்சத்திற் பிறந்தனனாயும், தேவரீரைக் குலகுருவாகக் கொண்டவனாய் மிருக்கிறபடியாய் குலசுத்தியும், குருசுத்தியு முடையவனாய் இருக்கின்றேன். ஆகையால் அடியேனுடைய இஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்து வைக்கவேண்டுகிறேன் என்றான். இதுகேட்ட வசிஷ்டமாமுனிவர்

முனிவர் திரிசங்குவைப் பார்த்து உன்னிஷ்டம் என்ன? என்று வினாவினார்.

திரிசங்கு ஸ்வாமி! அடியேனுக்கு ஸ்வர்க்காநுபவத்தில் விருப்பமுண்டாயிற்று. முன்பு ஸ்வர்க்காநுபவத்தை விரும்பியாகஞ்செய்தவரெல்லாம், அதன்பலனாகிய ஸ்வர்க்காநுபவத்தைத் தங்கள் சரீரமுடிவிற்பின் செய்தார்களென்று கேள்வியுற்றேன். அப்படிச் செய்வதில் அடியேனுக்கு இஷ்டமில்லை. மேலும் அவ்வாறுசெய்வது அடியேன் குலத்தின் பெருமைக்கும் தேவாரீரின் தவத்தின் பெருமைக்கும் பொருந்தாததாகும். இந்தச் சரீரத்தோடு சென்று ஸ்வர்க்காநுபவஞ்செய்ய ஆசையுற்றேன். ஆதலால் இதைப் பூர்த்திசெய்விக்க விரைவில் வேள்வி தொடங்கவேண்டும் என்றான்.

இதுகேட்ட வசிஷ்டமாமுநிவர் 'அந்தோ! இவ்வரசனுக்கு விபரீதபுத்தி யுண்டாயிற்று; என் செய்வது இதை ஒழிக்கவேண்டியதும், பின்வரும் நன்மை தீமைகளை யறிந்து முன் உபதேசிக்கின்ற காரணம்பற்றிப் புரோஹிதனெனப் பெயர்படைத்த நம் கடமையாகும்.' என்று நினைத்துத் திரிசங்குவை நோக்கி அரசே! நீர் எல்லோராலும் போற்றத்தக்க இக்ஷுவாகுவம்சத்தில் தோன்றி நீதி தவறாது ராஜ்யபரிபாலனஞ் செய்கின்ற அரசனாயிருக்கின்றீர். நானே தவ்வொழுக்கத்தை மேற்கொண்ட ருஷியாயிருக்கின்றேன். இப்படி இருக்கிற நாமிருவரும் செய்யத்தக்க காரியம், லோகப் பழிப்பில்லாமல் முன்னோரின் ஆசாரத்துக்கும், சாஸ்திர வசனத்திற்கும் இசைந்ததாயிருத்தல்வேண்டும். இதற்கு விரோதமாயிருக்குமாகில் நாம் நிந்திக்கப்பட்டவராவோம். நீர் இப்பொழுது விரும்பியகாரியம் லோகப் பழிப்புடையதாயும், சாஸ்திரவிரோதமாயுமிருக்கிறபடியால் இவ்விருப்பத்தை ஒழித்துவிடுவீராக என்றார். இதுகேட்ட திரிசங்கு ஸ்வாமி! தேவாரீர்தவமகிமையால் செய்தற்கரியவற்றையெல்லாம் மிச்சவும்

எளிதாய்ச் செய்துவிடலாம். அப்படியிருக்க அடியேனிடத்தில் இரக்கமில்லாததினால் 'நீ நினைத்த காரியம் லோகப்பழிப்பும், சாஸ்திரவிரோதமுமுடையதாம்' என்று சொல்லுகிறீர்; நீர் எங்களுடைய குலகுருவாயிருந்து என் முன்னோர்களாலும், என்னாலும் எவ்வளவோ பிரதிப்பிரயோஜன மடைந்திருக்கின்றீர்; அந்த நன்றிகளை மறவாதிருப்பீராகில், நான் விரும்பியதைப் பூர்த்திசெய்துவைப்பீர்; இப்பொழுது நான் விரும்பிய காரியத்தில் தடைசெய்கின்றீராதலால்,

“நினக்கொலாதாகின்கியநீணிலத்தியாவரேணும்
மனக்கினியாரைநாடிவகுப்பல்யான்வேள்வியென்ன.....”

என்றபடி எனக்கிஷ்டமுடைய வேரோர் குருவையடைந்து இச் சரீரத்தோடு ஸ்வர்க்கமடைதற்குரிய யாகத்தைச் செய்வேன் என்றான். இந்தச் சொல்லைக் கேட்டவுடன் வசிஷ்டர்,

“சினக்கொடுதிறலோய்முன்னர்த்தேசிகற்பிழைத்துவேரோர்
நினக்கிதனாடிநின்றாய்நீசனாய்விடுதியென்றான்”

என்றபடி கோபங்கொண்டு நீசனாய்விடுவாய் என்று சபித்தார். உடனே திரிசங்கு அழகழியப்பெற்றுப் பலரும் இகழ்தற்குரிய விகார வடிவுடையவனாய் நின்றான். அப்பொழுது,

“காசொடுமுடியும்பூணும்கரியதாங்கனகம்போன்று
தூசொடுமணியுமுந்நூல்தோற்றருந்தோற்றம்போன்று
மாசொடுகருகிமேனிவனப்பழிந்திடவூர்வந்தான்
சீசியென்றியாருமென்னத்திகைப்பொடுபழுவஞ்சேர்ந்தான்”

என்றபடி நகரமாந்தரெல்லாம் இகழ்ந்தார்கள். ஈடுதென்ன விபரீதமென்று திகைப்புற்றுக் காட்டையடைந்து சுற்றித் திரிந்தான். இவ்வாறு சிலநாள் சென்றபின் விசுவாமித்ரரைச் சந்தித்துத் தண்டனிட்டி நின்றான். விசுவாமித்ரர் 'நீ யார்' என்று வினாவினார். அப்பொழுது திரிசங்கு முன்

நடந்த விருத்தாந்தங்களைச் சொன்னான். விசுவாமித்ரர் இவன்மீது தாக்கங்கொண்டு 'யான் வேள்விசெய்து உன்னைச் சுவர்க்க மேற்றுவிப்பேன், நீ கவலைப்படா திருப்பாய்' என்று உறுதிமொழி கூறி அருகிலுள்ள தவசிரேஷ்டர்களையும், வசிஷ்டபுத்ரர்களையும் 'வேள்விசெய்தற்கு வாருங்கள்' என்று அழைத்தார். வசிஷ்ட புத்ரர்கள் 'நீர் செய்ய விரும்புகின்ற கார்பமானது சாஸ்திரவிரோத முடையதாயிருக்கின்றதனால் நாங்க ளிதற்கு இசையமாட்டோம்' என்றார்கள். உடனே விசுவாமித்ரர் அவர்கள் மீது சீற்றங்கொண்டு 'நீங்கள் வேடரா யொழிவீராக' என்று சபித்துவிட்டு வேள்விதொடங்கி முடித்து 'என் தவமகிமையால் யான் உனக்கு ஸ்வர்க்கந் தந்தேன். செல்வாய்' என்று சொன்னார். உடனே அவ் வேள்வியினின்றும் ஒரு ஹிமானந் தோன்றிற்று. திரிசங்கு அதன்மீது தேறி ஸ்வர்க்கமடைகிற காலத்தில்,

“ஆங்கவன் துர்க்கமெய்தவமரர்கள்வெருண்டுநீயார்
ஈங்குவந்திவெதென்னேயிருநிலத்திழிகவென்னத்
தாங்கலில்வழிவான்மற்றுத்தாபதசாணமென்ன
புங்கினனின்னிலென்னவுரைத்துருமொக்கநக்கான்”

என்றபடி 'நீ இந்த நீசவேஷத்தோடு இவ்வுலகுபுகுகின்ற வாறென்னே!' என்று தலைகீழாகப்பிடித்துத் தள்ளினார்கள். அப்பொழுது திரிசங்கு 'விசுவாமித்ரரே! சரணம்' என்று முறையிட்டான். அதுகேட்ட விசுவாமித்திரர் 'நில் நில்' என்று கூறித் தம் தவமகிமையால் அந்நிலையில் திரிசங்குவிற்கு ஒரு ஸ்வர்க்கத்தைச் சிருஷ்டித்து, 'இன்னும் இந்திராதியர் முதலான முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களையும், மற்றமுள்ளவைகளையும் சிருஷ்டிப்பேனென்' என்று பிரதிஜ্ঞைஞசெய்து சிலசிருஷ்டிகளையுஞ் செய்தார். அதன்பின் பிருஹ்மாத் தேவர்கள் இவருடைக்ஞர முயற்சியைக்கண்டு இவரது சீற்றத்தைப் பொறுப்பிக்க இவர்புன் தோன்றி 'விசுவாமித்ரரே! உம்முடைய தவ

மகிமைக்கு நாங்கள் மிகவும் வியக்கின்றோம். இனி, நீர் கோபத்தை ஒழித்துச் சிருஷ்டிசெய்கின்ற தொழிலின்றும் தவிரவீராக; நீர் சிருஷ்டிக்கும் வலிமையுடையீர் என்பதற்கு அறிகுறியாக இந்தத் திரிசங்குவின் அந்தா ஸ்வர்க்கம் விளங்கக்கடவது' என்றார்கள். உடனே விசுவாமித்திரர் சீற்றத்தினின்றகன்று சிருஷ்டித்தொழிலை ஒழித்து நின்றார். அது முதல் திரிசங்குவானவன் இங்குமின்றி அங்குமின்றி மத்தியில் தங்கி நிற்கின்றான். இதுவே இவனுடைய விருத்தாந்தமாம்.

சும—

ஸ்வாமி! தேவரீர் அருளிச்செய்த விருத்தாந்தத்தால் ஒரு குலத்தில் பரம்பரையாக ஆசார்யனாயிருப்பவனையே அக் குலத்தினர் ஆசார்யனாகப்பற்றவேண்டுமென்பது தோற்றுகிறது. இது நிற்க,

“ஞானமதுட்டானமிவைநன்றாகவேயுடைய
ஞானஞுவையடைந்தக்கால்.....”

என்று மனவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த ஸ்ரீஸூக்தியாலும் “சேர்ப்பாரைப்பகடிகளாக்கி, ஜ்ஞானகர்மங்களைச் சிறகாக்கி...” என்ற ஆசார்ய ஹ்ருதயவசனத்தாலும்,

*“உபாய்யாமேவ பக்ஷாய்யாம் ஆகாசே பக்ஷநாம் கதி:
ததைவ ஜ்ஞான கர்மய்யாம் ஆசார்யஸ்ய.....”

என்ற வசனத்தாலும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஜ்ஞானமதுஷ்டானங்களைச் செவ்வையாகவுடையவனையே ஆசார்யனாகப்பற்றவேண்டுமென்று விளங்குகிறதேயன்றி பரம்பரையாகவந்த ஆசார்யனைப்பற்றவேண்டுமென்ற பரமாணப் ப்ரஸித்தியிருப்பதாகத் தோற்றவில்லையே; இப்படியிருக்கத் தேவரீர் அருளிச்செய்த விருத்தாந்தமானது விரோதப்படுகிறதே?

(தொடரும்.)

—

*இதன்பொருள் பசிகள் தம் இரண்டு சிறகுகளின் சகாயத்தால் ஆகாசத்திற் செல்வதுபோல் ஆசார்யன் ஜ்ஞானமதுஷ்டானங்களாகிய சிறகுகளின் சகாயத்தால் பகவத்சாம்பியத்தை அடைகிறான் என்பதாம்.

ஸ்ரீ: மதிப்புரை.

ஆர்யதர்மம்:— இப்பெயர் புனைந்த அரிய பெரிய பத்திரிகை யானது, நீண்டகாலமாக நம் நாட்டிற் பலவிடங்களிலும் பரவி, ஆஸ்திரேலியாவுள்ள அனைவர்க்கும் நல்லறிவை வளரச்செய்துவருகிற தென்பதை அநேகர் அறிந்திருப்பார்கள். இது, திருக்குடந்தையில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடிபீடாதிபதிகளான ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகளின் அதுகாறுத்தை முன்னிட்டு, குருவாரந்தோறும் ப்ரசரம் செய்யப்பட்டுவருகிறது. ஸமீபகாலத் தில் வெளிவந்த இதன் ஸஞ்சிகைகள் சில நமது பார்வைக்குக் கிடைத்ததைப்பற்றி மிகுந்த க்ருதஜ்ஞதை பாராட்டுகிறோம். இப் பத்திரிகை தன் பெயருக்கு ஏற்ப ஆர்ய தத்தின் பொதுவானகொள் கைகளை அருமையாகப் போதிப்பதிலும், ஸனாதனதர்மத்தைத் தள ராமற் காப்பதிலும் சிறந்த கருவியாயுள்ள தென்பதை நாம் விஸ்தரித்துச்சொல்லவேண்டிவதில்லை. அத்வைத லித்தாந்தச் சார்பான விஷயங்கள் இதில் மிகுதியும் வ்யவஹரிக்கப்படுகின்றன. இ தன் பத்திராதிபர், ஸ்ரீமடம் ஆஸ்தான வித்வான் 'பாஷ்ய பாவக்ஞ ஸம் ருதிபூஷண' வாகூர், ஸ்ரீ வேங்கடராம சாஸ்திரிகளேன்னுப் பெரியா ரென்று அறிகின்றோம். இதிலுள்ள விஷயங்கள் ப்ரமாணபலத் துடன்கூடி மிகவும் சுலபமான தமிழ்நடையில் அமைந்து விளங்கு கின்றன. இவ்வாறு வைதீகதர்மத்தின் வளர்ச்சியைக்கருதிய பத் திரிகைகள் மிகச்சிலவேயுள்ள இக்காலத்தில் அவை நம் ஆரிய நன் மக்களால் எவ்வளவாக ஆதரிக்கத்தக்கனவென்பது சொல்லவேண்டு மோ? ஆதலால் இத்தகைய பத்திரிகைகள் எக்காலத்தும் நின்று நிலவுமாறு ஸர்வேசுவரன் திருவருள்புரிவானாக. இதன் வருஷச் சந்தா ரூபா முன்றேபாகும். வேண்டுவோர் சும்பகோணத்தில் இதன் பத்திராதிபர்களுக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

யிணையபதிகணியையுமவர்கள்
விணைகண்மிடிகள் பசிகள் பழிக
ளெவையுமவலமுழுதுமகல

வருளேசெய்

தனியதிருவுமினியவறிவு
முதவுமுன துசரணகமல
மெனதுமனதுபயிலமுயலு

மதிதாராய்

புணையுமிதிலைமகளிர்மறுகு
மறுகுபிறகு கழியவரசு
பொலியுமனைமுன னுகியவையி

லழகாகப்

புகுதுமளவின்முனிவனடிகள்
பாவிமருவியுடலமினிது
புளகமெரியவயனையனை

பெரியோனே

தனுவுமரியணையுமெவரு
மெழுதவரியவடிவுமினிய
சதுரனளவிலருளுமுடைய

தனியான்மைச்

சமரகுமான்வரவைபுரைசெ
பெனவுருருகியிருகைதொழுது
சனகன்வினவுகரியபெரிய

பெருமானே.

[குறிப்பு:— வனிதை-ஆண்டாள். மருவு-பொருந்திய. புதுவை-ஸ்ரீவில்லி புத்தூர். குருகை-ஆழ்வார்திருநகரி. பிரிதி-திருப்பிரிதி; இது வடநாட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று. புலிசை-திருப்புலியூர்; இது மலநாட்டுள்ளது. சிறு புலிசை-சிறுபுலியூர்; இது சோழநாட்டிற் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ளது. வெளறை-திருவெள்ளறை; இது காவிரியின் வடபாலுள்ளது. கணபுரம்-திருக் கண்ணபுரம். விணகர்-திருவிண்ணகர்; காவிரியின் தென்கரையிலுள்ளது. கடி நகர்-திருக்கடித்தானம்; இது மலநாட்டுள்ளது. கடிகை-தொண்டைநாட்டுள்ள திருக்கடிகை. துவரை-துவாரகை. நறைசை-திருநறையூர். வதரி-வதரியாச் சிரமம். கரிகிரி-அத்திகிரி (காஞ்சிபுரம்). அரிவிணகரி-திருவரிமேய விண்ணக ரம்; காவிரியின் வடகரையிலுள்ளது. திருநைமிசம்-திரு நைமிசாரணியம். ஆலி-திருவாலிதிருநகரி. இணைய-இப்படிப்பட்ட. பதிகள்-திவ்யதேசங்கள். மிடி-தரித்திரம். அவலம்-மனக்கவலை. திரு-செல்வம். உதவும்-இகாடுக்கின்ற.

சரணகமலம்-பாததாமரைமலர். முயலும்-முயற்சிக்கின்ற. மதி-அறிவு-புணையும்-
அலங்கரிக்கப்பட்ட. மறுகு-மனங்கலங்கிய. மறுகு-வீதி. பிறகு-பிறகு-பின்-
செல்ல. அரசபொலியுமனை-ஜனகராஜக்ருஹம். முனிவன்-விசுவாமித்திரன்.
பாவி-வணங்கி. அடிகள் மருவிப் பாவி எனக் கூட்டுக. மருவி-அடைந்து. புளக-
மெறிய-(சந்தோஷத்தால்)மயிர்சிலிர்க்க. அயன்-பிரமன். அனைய-ஒத்த. தனு-
வில். கணை-அம்பு. வடிவு-உருவம். சதான்-சமர்த்தன். சமராமன்-போர்-
வீரன்; போரிலே குமாரனெயொப்பான் எனினும் ஆம்.]

42. மனையொடுவாசல்கண்டிருந்து

வினைமடவாருடன்பயின்று

மருவியதாயர்தந்தைமுன்பின்

1வருபாலர்

மரபினுளார்களென்று துன்று

நெடுவலையுடுசென்றமுந்தி

வழிவழிபாதகம்புரிந்து

திரிவேணைத்

தினையளவேனுமன்புதந்து

னடியவரோடுதொண்டுகொண்டு

சிலுகுகள்யாவையுங்களைந்து

சடகோபர்

திருமறையாயிரந்தெளிந்து

வளமுளகோயிலின்கண்வந்து

ஜெயஜெயவாழியென்றியம்ப

2வருள்வாயே

வினவியபோதுகங்கைதந்த

நரபதிபேரன்மண்டலஞ்செய்

வெயில்விடுபானுவம்சதுங்கன்

மதுரீதி

விரவியகோசலம்புரந்த

சரயுநதானிங்குநின்ற

விறலினையாடுதாங்கிருந்த

விருவோர்முன்

றனிமகனாகவந்தகொண்டல்

பெயருமிராமசந்தரனுங்கள்

தனுவலிகாணவந்தபண்ப

னுலகாளுந்

1. மதிப்பாலர். 2. வருடாராய்.

தயரதபூபன்மைந்தனென்று

கவுசிகர்கோன்னிளம்பவன்று

சனகன்முனைவிளங்கிநின்ற

பெருமாளே.

[குறிப்பு:— மடவார்-பெண்கள். முன்-உடன்பிறந்தாருள் மூத்தோர்.
பின்-இளையோர். துன்றுதல்-நெருங்குதல். வழிவழி-மேன்மேலும். சிலகு-
தடை. களைந்து-நீக்கி. சடகோபர் திருமறையாயிரம்-நம்மாழ்வார் அருளிச்-
செய்த வேதமாகிய திருவாய்மொழியாயிரம் பாசரங்களையும். கோயில்-திரு-
வாங்கம். வினவியபோது-ஜனகன் கேட்டபொழுது. கங்கைதந்தநரபதி-பகோ-
தன். மண்டலஞ்செய்தல்-(உலகத்தை) வலம்வருதல். பாது-சூரியன். துங்கம்-
உயர்வு. கோசலம்-கோசலதேசம். புரந்த-காத்த. சரயுநதான்-சரயுநதியை
யுடைய சிறந்ததலைவன். இங்குநின்ற விறலினையான்-இலக்குமணன். விறல்-
வெற்றி. அங்கிருந்த இருவோர்-திருவயோத்தியிலேயிருந்த பாத சத்துருக்கர்.
கொண்டல்-மேகம். தனு-வில்.]

43. ஆனையதுமூலமெனத்த

னாவிவிடுபோதிலழைக்க

வாதரவினோடுவணப்புள்

மிசையேறி

யர்னமலர்வாவியினுற்று

மாமுதலைவீடுபெறப்பொன்

ஆழிதனையேவுவிசித்ர

மதுபோலே

மேனியிருள்போலுநிறத்த

காலனெனைமோதுகயிற்றின்

வீசியெதிராடியலைத்து

வருபோதின்

வீரவடிவாளியும்வெற்றி

வார்சிலையுநீயுமெனக்கு

மேவுதுணையாயெதிரிந்க

வரவேணும்

தானைமிதிசேசனுரைக்க

வோரறுபதாயிரமிக்க

தாவில்வயவீரர்நெருக்கி

நிரைதோளின்

1. நோடுமறைப்புண். 2. துணையாய் வெளிரிந்க நினைவாயே.

சாதுரியமானவியத்தி

நூடுதறிபேணிமடுத்த

சார்பினிடைமார்பினனைத்து

நனிபோதா

மாரிலமொரோமுமதிக்க

சாஜசபைமீதினிவிட்ட

1வானிடுவின்மேருநிகர்த்த

சிவசர்பம்

வாழ்வுபெறுசீதையொருத்தி

சூடியிடநாடியெடுக்கு

மாலையெனவோடியெடுத்த

பெருமானே.

[குறிப்பு:— ஆனை-கஜேந்திரன், ஆவி-உயிர். ஆதரவு-அன்பு. உவணப் புன்-கருடன். ஆழி-சக்கரம். காலன்-யமன். கயிற்றின்-கயிற்றினால். எதிராடி-எதிர்த்து. அலைத்து-வருத்தி. வடி-கர்மை. வாளி-பாணம். வார்சிலை-நீண்ட வில் (சர்ங்கம்). தானை-படை. மிதிலேசன்-ஜனகன். தாவில்வயவீரர். குற்ற மற்ற வெற்றியையுடையவீரர். நிரை-ஒழுங்கு, வரிசை. தோளின்-தோளினாலும். சாதுரியமான வியத்தி நூடு தறிபேணி மடுத்த சார்பினிடை-சாமர்த்தியமாக மேலுங்கீழும் நெடுக்குங் குறுக்கும்க இடையே விரும்பிக்கோத்த மூங்கில் தண்டங்களைப் பற்றுமிடங்களில். மார்பின்-மார்பினாலும். அனைத்து-வளைத்துப் பிடித்து. மிக்ககனமுள்ள பொருளைத் தூக்கிச்செல்லுவோர், நேராகவும் குறுக்காகவும் இட்ட தறிகளின்மேல் அப்பொருளை அமைத்து, நேராக இட்ட தறிகளைத் தோளிலும் அதன்கீழ்க் குறுக்காக இட்ட தறிகளை மார்பிலும் தாங்கிக் கொண்டு செல்லுவர்; அதனை இங்குக் கூறினார். நனிபோதா-விரைந்துவந்து வானிடுவில் மேரு நிகர்த்த சிவசர்பம்-வானவில்லையும் மேருவையும் ஒத்த சிவ தனுளை.]

44. அகத்திலுமிருப்பை

புறத்திலுநடப்பை

யளித்துடனழிப்பை

யழியாதே

யடக்குவைதெரித்து

விடுப்பைவெளிநிற்பை

யருட்செயநினைப்பை

யொழியாவுன்

1. வானுறவின்.

மகத்துவமொருத்த

ருரைக்கவுமெடுத்து

வழுத்தவுமதிக்கில்

எளிதோவென்

வசத்திலொரியற்கை

செயற்கையிலேமற்றுன்

வழிப்படுமெனக்கு

நிகர்யாசே

நகத்திரள்வெடிக்க

மதக்கரிபதைக்க

நடுப்பணிநெளிக்க

மதிபாணு

நலக்குறவுறிக்கள்

பொடப்பொடெனவுட்க

நமற்குயிர்திடுக்க

முறவேநீள்

சகதர்யமனைத்து

நடுக்குறநிருத்தர்

தனிச்சிலைசிமிழ்ப்பி

னவையுடே

சடக்கெனவெடுத்து

முறித்துநிகரற்ற

சமத்துநிலையிட்ட

பெருமானே.

[குறிப்பு:— அளித்தல்-படைத்தல். தெரித்து விடுப்பை-(உன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளைச் சேதனர்கள்) அறியும்படி செய்வாய். வெளி நிற்பை-உன்னையறிந்தவர்க்குப் பாத்யக்ஷமாவாய். அருள்செய நினைப்பை என்பது சந்தனோக்கி அருட்செயநினைப்பை என விகாரமாயிற்று. வழுத்துதல்-துதித்தல். மதித்தல்-எண்ணுதல். என்வசத்தில் ஓரியற்கை செயற்கை இலை-என்னிடத்தில் இயற்கையாகவேனும் அல்லது செயற்கையாகவேனும் (ஞானசக்த்யாதி விசேஷங்கள்) இல்லை. மற்று-அசை. நகத்திரள்-மலைக்கூட்டம். மதக்கரி பதைக்க-மதங்கொண்ட (திசை) யானைகள் நடுங்க. நடுப்பணி-(உலகத்தை)நடுவேநின்றதுதாங்கும் ஆதிசேடன். மதி-சந்திரன். பாறு-சூரியன். நலக்குற-வருந்த. உடுக்கள்-நகத்திரங்கள். பொடப்பொடென-ஒலிக்குறிப்பு. உட்குதல்-மடிதல். நமற்கு-யமனுக்கு. சகதர்யம்-மூன்றுலோகம். நிருத்தர்-சிவ பிரான். தனிச்சிலை-ஒப்பற்றவில். சிமிழ்ப்பின்-கண்ணிமைப்பதற்குள். அவையுடு-ஜனகஸபையில். எடுத்துச் சடக்கெனமுறித்து எனக் கூட்டுக. சமத்து-சமர்த்து-பலம்.]

45. மேகதிறம்வாழிபற்ப

நாபிமலர்வாழிசகர்

மேவுகரம்வாழிதித்தம்

வேதனைகள்சேர்பிறப்பை

மாறியினிஞானமுத்தி

வீடுதர்த்வணுமற்ற

த்யாகபரனாகமிக்க

வாழ்வுடையனாகவுற்ற

சீலகுணனாகநிற்க

சீர்பவனாகவெற்றி

மாகவிஞானாகரை

சேரடிமையாகமுற்றும்

நீகருணையாலளித்த

ராகவனென்வேள்வியுற்று

நீடுகினைதான்முற்றத்த

நேயமகள்பாணிபற்ற

வேணுமினிமாதர்மக்கள்

நேரின்படையோடமைச்சர்

வாகடிதெனூற்றுத்த

கோசலமகிபதிக்கு

மாசில்கலியாணபத்ரா

வாய்மைபெறுதுதுவிட்ட

நீள்சனகர்கோணமிக்க

மாமனெனவேபடைத்த

வினைமுடும்

தருளாயேல்

விசைபூணுஞ்

அருள்வாயே

படியாலென்

வினைசூழ

மதனோடு

பெருமானே.

[குறிப்பு:— பற்பநாபி-உந்திக்கமலம். மாறி-கழித்து. த்யாகபரன்-கொடையுடையவன். நிற்க-என்றும் அழியாதிருக்கும்படி. ரகை-பாதுகாப்பு. 'நீ' என்பது முதல் 'கடிதுவா' என்பதுவரை ஜனகன் கூற்று. பாணி-கை. கடிது-சீக்கிரம். திறுத்த-ஸ்தாபிக்கப்பட்ட. மாசில்-குற்றமற்ற. வாய்மை-உண்மை.]

46. நினைவிலேயெவரோடுமொழிந்திடு

மொழியிலேதவனாதுநடந்திடு

நெறியிலேவினையாவையும்வென்றிடு

நிலையிலே'யழகாகிரம்பிய

வடிவிலேயிருபோதுநிரந்தர

நினதுபாவனையேகொடுகின்றிடு

மனையிலேயவர்கூடியிருந்துள

சபையிலேயவர்கால்கடைந்துள

வழியிலேயெழுதுளியெனும்படி

மடநலர்வசமாகியபர்ந்திடு

கொடியனெனொருகாலமடங்கியுன்

வரசரோருகிப்பாதயுகந்தனி

சலகர்க்கோன்விடுதுதர்வழங்கிய

வினியவோலையையோதியுணர்ந்துள

தனமெலாமெதிர்விசிகழிந்துத

தனையராமிருவோர்கண்மடந்தைய

ரறுபதாயிரமுவர்கண்மந்த்ரிகள்

சகலசேனையும்பாவருமன்பொடு

வினயமாகவொரோசைநெடுங்கடல்

வருவபோன்முரசானததிர்ந்திட

விசைவினாழகாகியசந்திர

விசைகொடேர்மிசையேவருதந்தையை

யெதிர்கொளவனைவோர்கொடுத்தரு

மிதினை'மேவியராகவணுண்டர்கள்

முணர்வூடேய்

2ம்டியார்தம்

திரியாதே

லடைவேனோ

னுயிர்போலுந்

புடைசூழ

வரைமேவி

பெருமானே.

[குறிப்பு:— நினைவிலே-வினைவிலும். மொழிதல்-சொல்லுதல், மொழியிலும். நெறியிலே-வழியிலும். வினையாவையும் வென்றிடு முணர்வூடேய் நிலையிலே-வினைகளையெல்லாங் கடத்தற்குரிய யோகநிலையிலும். இருபோது-அந்திசங்கி. இரவும்பகலுமாம். நிரந்தரம்-எப்பொழுதும். பாவனை-தியானம். கொடு-

1. யழகாகி. 2. முனதாசர். 3. சீர்பாதந்தனி. 4. மேவுவியோமநிறங்கிளர்.

கொண்டு. மனை-வீடு. லாசரோருக பாதயுகந்தனில்-சிறந்ததான இரண்டு திருவடித்தாமரைமலர்களிலும். தனம்-பொருள். தனையராமிருவோர்-புதல்வர்களாகிய பாத சத்துருக்கர். மடந்தையாறுபதாயிர மூவர்-சாதாரண மனைவியர் அறுபதினாயிரவரும், பட்டத்தாசியரான கோசலை, கைகேயி, சுமித்திசையென்ற மூவரும். 'யாவரும் அன்பொடு புடைசூழ, ஓரோசைநெடுங்கடல் வருவதுபோல்..... தேர்மிசையேவருதந்தையை வினயமாக எதிர்கொளர்' எனக் கூட்டுக. விரயம்-வணக்கம். வருவதுபோல் என்பது வருவபோல் என்றானது விகாரம்.]

47. விதியென்றுருக்கொடிந்த

வுலகம்படைப்பையிர்த்ரன்

மிருகண்புபற்றுதம்பி

யுருவாகி

விரகின்புரப்பைகங்கை

முடிக்கொண்டபித்தனென்று

மிடல்கொண்டழிப்பையுன்றன்

வினையாடல்

கதி¹கண்டுரைப்பதன்று

சொருபந்தெரிப்பதன்று

ககனஞ்சிறப்பமைந்த

திருமேனி

கருதுங்கணக்கிறந்த

துணைநெஞ்சறத்தெளிந்து

கரைகண்டுநிற்குமின்ப

மடைவேலே

எதிர்கொண்டழைத்துவந்த

சனகன்பதிக்குள்வந்து

ரவிதன்குலத்துபர்ந்த

நரபால

னெழின்மண்டபத்திருந்த

பினர்பண்பிலக்கணங்கள்

எவையுத்தெரிக்கவன்று

மகிழ்சீதை

மதிமண்டலத்தைவென்ற

முகமும்பெருத்தகொங்கை

மலையுஞ்சிறுத்தனுங்கு

மிடைநூலும்

புதிய பதிப்புப் புத்தகங்கள்.

சென்னை அடையாற்று தே. தி. காலேஜ் தமிழாசிரியர் பண்டித. அ. கோபாலையரவர்கள் பதிப்பித்தவை.

பெருந்தேவனார்பாரதம்.— இதனைப் பாரதவெண்பா என்றுஞ் சொல்லுவார்கள். இது மிகப் பழமையானது. இனியபாட்டும் இடையிடையே அழகிய வசனமுமாக வுள்ளது. யாவரும் படித்து இன்புறத்தக்கது. இப்புத்தகம் முழுதுங் கிடைக்காமையால், கிடைத்த அளவும் பரிசோதித்து முகவுரை, விஷயகுசிகை, பாட்டுமுதற் குறிப்பகராதி முதலியன சேர்த்து, அழுத்தமும் பளபளப்பும் வாய்ந்த கடிதத்தில் அச்சிடப்பெற்றிருக்கிறது.

உத்தியோக, வீடும, துரோணபருவங்கள் } 3—2—0
உயர்ந்த கவிதோ பைண்டு

உத்தியோகபருவ மாத்திரம் (ராப்பர்) 1—6—0

வீடும, துரோண பருவங்கள் (இடி) 1—6—0

*கலிங்கத்துப்பராணி:— அரும்பொருள்விளக்கவுரை, அரும்புநவகராதி, சோழவமிசாவளி முதலிய வற்றைடன் அழகான கிவிட் பைண்டு 1—12—0

*கலிங்கத்துப்பராணிச் சுருக்கம்:— குறிப்புரை, அபிதானவிளக்க முதலியவற்றுடன் 0—6—0

தூதகடோற்குசம்:— (அல்லது கடோற்குசன்தூது) பாரதத்தை சம்பந்தமான ஒரு சிறு நாடகம். வடமொழியிலிருந்து எளிய வசன நடையில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்றது. 0—5—0

“செந்தமிழ்மந்திரம்” புத்தகசாலை,
பிராடெஸ்ட்ரோடு, மயிலாப்பூர், சென்னை

Approved by the Text Book Committee.

47. விதியென்றுருக்கொடிந்த
வுலகம்படைப்பைபிரிந்தான்
மிகுநண்புபற்றுவதம்பி

யுருவாஃ

முடிக்கொண்டபித்தனென்று
மிடல்கொண்டழிப்பையுன்றன்

வினோயாடல்

சொருபந்தேரிப்பதன்
ககனஞ்சிறப்பமைந்த

திருமேனி

துணைநெஞ்சுறத்தெளிந்து
கரைகண்டுநிச்சுமின்ப

மனடேவனே

சனகன்பதிக்குள்வந்து
ரவிதன்குலத்துபர்ந்து

நல்லியல்

பினர்பண்பிலச்சுணங்கள்
எவையுத்தொரிக்கவன்று

மகிழ்ச்சிதை

முகமும்பெருத்தகொங்கை
மலையுஞ்சிறுத்தனுங்கு

மிடைநூலும்

பெருந்தேவனுர்பாரதம்.— இதனைப் பாரதமென்பா. என்றுஞ் சொல்லுவார்கள். இது மிகப்பழமைபானது. இனியபாட்டும் இடை யிடையே அழகிய வசனமுமாக வுள்ளது. யாவரும் படித்து இன் புறத்தக்கது. இப்புத்தகம் முழுதுங் கிடைக்காமைபால், கிடைத்த அளவும் பரிசோதித்து முகவுரை, விஷயகுசுகை, பாட்டுமுதற் குறிப்பகராதி முதலியன சேர்த்து, அழுத்தமும் பளபளப்பும் வாய்க்க வந்தத்தில் அச்சிடப்பெற்றிருக்கிறது.

15. 24. 11.

உத்தியோக, வீடும, துணைபருவங்கள்
உயர்ந்த கனிகோ ஸயன்டு

$$\left. \begin{array}{l} 3-2-0 \\ 3-2-0 \\ 3-2-0 \end{array} \right\}$$

உத்தியோகபுருவ மாத்திரம் (ராப்பர்)

1-6-0

வினா: துரோண பருவங்கள் (104)

1-6-0

* கலிங்கத்துப்பராணி:- அரும்பொருள்ளிளக்கவுரை
அரும்புநலகராதி, சோழவமிசாவளி முதலிய
நாற்புடன் அழகான கிவிட் பைண்டு

1-12--0

*கலிந்தத்துப்பரணிச் சுருக்கம்:— குறிப்புரை, அபி
தானவிளக்க முதலியவற்றுடன்

0-6-0

ஆதகடோற்குசம்:— (அல்லது கிடோற்குசன்துது)
பாரதகதை சம்பந்தமான ஒரு சிறு நாடகம்.
வடமொழியிலிருந்து எளிய வசன நடையில்
மொழிபெயர்க்கப்பெற்றது.

0—5—

“செந்தமிழ்மந்திரம்” புத்தகசாலை,

பிராவுஸ்ரோடு, மயிலாப்பூர், சேன்னை

Approved by the Text-Book Committee.

வித்தியா மாலிகை.

(1. 2. 3 வாசக புஸ்தகங்கள்.)

இங்கிலீஷ் புத்தகவிலையை, என்ற கவுண்டிவன்டரம், தங்கள் சொந்த ஜோலிதனாக் கிடைப்பதற்கு, தாங்களே பிறர் உதவியில்லாமல் கையாண்டவையாக, சுற்றுக்கொள்ளக் கூடிய முறையில் இங்கிலீஷ் வார்த்தைகள், வாத்கிப்பங்கள் முதலியவைகளுக்குத் தமிழ் அர்த்தம் கொடுத்திருப்பதுடன் அவைகளின் உச்சரிப்புக்களையும் தெளிவாகத் தமிழ் எழுத்தில் காட்டியிருப்பதோடு ஆங்காங்கு இலக்கண விதிகளையும் சுவீஸ்தாமர்ப்பக் கூறியிருக்கிறோம். இம்மாதிரியான புத்தகங்கள் இதுவரை வெளிவந்தது கிடையாது.

முதல் வாசகம் விலை அணா	0-6-0
2-வது விலை அணா	0-8-0
3-வது விலை அணா	0-10-0

வி. பி. சார்ஜ் அணா 6.

ஏகமலத்தில் ஷே முன் புத்தகங்களையும் வாங்கினால் சங்கிவிப் பின்னல்பால் கைபெழுத்து விந்தியாகக் கூடியதும், எந்த ஆட்பெயர், ஊர்ப்பெயர் முதலியவைகளையும் ஸ்கல்பைவல் மாணாக்கனுக் கொட்டும் தூண்டு எழுதிக்கொள்ளத் திறமை ஏற்படுப்படியாக. 32 பக்கங்கள் கொண்ட நூதனமுறை இங்கிலீஷ் காப்பி புத்தகம் ஒன்றைச் சேர்த்து ரூ 1-14-0க்கு வி. பி. ரீஸ் அனுப்பப்படும்.

V. S. K. சுவாமி அன் சன்ஸ்,

புக்ஸெல்லர்ஸ், விளாத்திசூரம்.

(Via) கோயில்பட்டி, S. I. R.

மதுரை, ஹரிஸ்டாய் திவாகர அச்சிபந்திரசாலை.

இந்தப் பிரஸ், தெற்குமார்ட்டித்தெரு 239-நிர். சிட்டி புல் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றுள்ளது. இதிலிருக்கின்ற அச்ச முதலிய சாமான்களெல்லாம் புதியவையாகத் தருவிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு ஸம்ஸ்கிருதத்திலும், தமிழிலும், இங்கிலீஷிலும், புத்தகங்களும், பத்திரிகைகளும், ஸெட்டர்பேப்பர் கார்டி, கவர், ஹெட்டிங்குகளும், ரசீது, உண்டியல், பில் பாரம், குறிப்பு, பேரேடு, சிட்டை முதலிய எல்லா அச்ச வேலைகளும், ரூலிங், அபண்டிங் முதலிய வேலைகளும் குறித்தகாலத்தில் குறைந்த சார்ஜில் பிகவும் சுத்தமாகச் செய்து கொடுக்கப்படும். எல்லா நண்பர்களும் தங்கள் வேலைகளை இந்த அச்சியந்திரசாலைக்கே கொடுத்து கவியுள்ள வேண்டுகின்றோம்.

இங்ஙனம்,

மாணாஜர்.

ஹரிஸ்டாய் திவாகரப் புரஸ் பதுரை